

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 11, 12, 13 og 28 i direktiv 2003/87, idet den har godkendt den nationale tildelingsplan på trods af, at denne ikke indeholder nogen udtrykkelige bestemmelser, der giver virksomhederne mulighed for at organisere sig på passende måde gennem overdragelse af kvoter eller sammenlægning af anlæg, at den har fastsat andre referenceperioder end femårsperioden for overdragelse af resterende kvoter, og at den uberettiget har begrænset sammenlægningen af anlæg og ikke har fastsat nogen ny tildeling af de ophævede kvoter.

- (¹) Kommissionens beslutning af 25.5.2005 om den nationale plan for tildeling af drivhusgasemissionskvoter, som Italien har forelagt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (K(2005) 1527 endelig, EUT C 226 af 15.9.2005, s. 2).
- (²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EFT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

Sag anlagt den 26. september 2005 — Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-373/05)

(2005/C 296/74)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik [ved: Avvocato dello Stato Paolo Gentili]

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

Annulering af Kommissionens beslutning K(2005) 2756 af 20. juli 2005, for så vidt som den over for Den Italienske Republik foreskriver en fast korrektion vedrørende tobaksstøtteordningen svarende til 5 % af de oplyste udgifter i 2001 og 2002 for høståret 2000.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den italienske regering har over for Retten i Første Instans anfægtet Kommissionens beslutning K(2005) 2756 af 20. juli

2005, meddelt samme dag, for så vidt som den foreskriver en fast finansiel korrektion vedrørende tobaksstøtteordningen svarende til 5 % af de oplyste udgifter i 2001 og 2002 for høståret 2000.

Til støtte for sagen gør den italienske regering gældende:

- 1) Mangel på begrundelse i henhold til artikel 253 EF af beslutning K(2005) 2756 af 20. juli 2005 samt overskridelse af magtbeføjelser ved fordrøjning af sagens omstændigheder, for så vidt som den anfægtede beslutning foreskriver en fast korrektion af støtten, der er blevet udbetalt for tobaksproduktionen i høståret 2000, uden en fyldestgørende begrundelse vedrørende tilsidesættelsen af relevante bestemmelser og under alle omstændigheder uden hensyntagen til omstændigheder, der ville kunne begrunde beslutningen.
- 2) Tilsidesættelse og fejlagtig anvendelse af artikel 7, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1258/1999 (¹), for så vidt som beslutningen om en fast korrektion af den støtte, der er blevet udbetalt for tobaksproduktionen i høståret 2000, mangler de nødvendige henvisninger og begrundelser, der kræves ifølge denne bestemmelse.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103).

Sag anlagt den 7. oktober 2005 — Azienda Agricola Le Canne mod Kommissionen

(Sag T-375/05)

(2005/C 296/75)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Azienda Agricola »Le Canne« S.r.l. (Porto Viro, Italien) [ved: advokaterne Giuseppe Carraio og Francesca Mazzonetto]

Sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning nr. K(2005)2939 af 26. juli 2005 annulleres, for så vidt den nedsætter det tilskud, der i medfør af forordning (EØF) nr. 4028/86 var ydet Azienda Agricola Le Canne s.r.l. i henhold til beslutning nr. K(90)1923/99 af 30. oktober 1990.

- Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for det tab, der hævdes at være lidt, og som mindst udgør beløbet på de andele af støtten, der endnu ikke er udbetalt, tillige med den rente, sagsøgeren er afkrævet af banker for hele den støtte, der oprindeligt var skyldig i henhold til beslutning nr. K(90)1923/99 af 30. oktober 1990, fra datoen for den annullerede beslutning af 27. oktober 1995, indtil hele det skyldige støttebeløb er betalt.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med nærværende sag er der nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning nr. K(2005)2939 af 26. juli 2005, der nedsætter det med hjemmel i forordning (EØF) nr. 4028/86 tildelte tilskud til projektet »Modernisering af en akvakulturproduktionsenhed i Rosolina (Veneto)«. Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender:

1. Indledningsvis har sagsøgeren gjort en forældelsesindsigelse gældende vedrørende de påståede uregelmæssigheder i forbindelse med de administrative foranstaltninger, der er fremført af Kommissionen med henblik på nedsættelsen af støtten, som allerede var tildelt til medfinansiering. Sagsøgeren har i den forbindelse gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽¹⁾.
2. For det andet har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat pligten til at opfylde annullationsdommen af 5. marts 2002 ⁽²⁾, idet den, i den nye beslutning, der træder i stedet for den annullerede beslutning af 11. juli 2000, ganske vist kunne foretage en fornyet undersøgelse af alle de faktiske omstændigheder, men inden for de grænser

og med de proceduremæssige begrænsninger, der følger af klagen af 23. november 1999, hvis behandling ikke er afsluttet på grund af annulleringen af den nævnte beslutning. Den kunne imidlertid ikke rejse nye klagepunkter, der ikke tidligere var forudset.

Desuden har Kommissionen, selvom den implicit har erkendt, at størstedelen af beløbet, som blev nedsat i den beslutning om nedsættelse af tilskud, der blev annulleret, stadig var skyldigt, ikke anerkendt at skyldte morarenter af de beløb, der ulovligt blev nægtet udbetalt.

3. For det tredje har sagsøgeren anført den omstændighed, at den påberåbte artikel 44, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 4028/86 ikke under de betingelser, der udtømmende er opregnet for nedsættelse af tilskuddet, nævner den uregelmæssighed, der tilskrives sagsøgeren i den anfægtede beslutning, nemlig det forhold, at entreprenørvirksomheden under udførelsen af det støtteberettigede arbejde har erhvervet en andel af den støttemodtagende virksomheds selskabskapital.
4. Med sit fjerde anbringende anfægter sagsøgeren, med påberåbelse af en tilsidesættelse af lighedsprincippet, proportionalitets- og rimelighedsprincippet og princippet om de frie kapitalbevægelser, subsidiært den vilkårlige karakter af kriteriet, hvormed Kommissionen har beregnet den anfægtede nedsættelse, idet den har anvendt samme nedsættelse for samtlige af de pågældende perioder uden nogen sontring, og uden nogen sontring til det forhold, at entreprenørvirksomhedens procentvise andel af den modtagende virksomheds selskabskapital varierede gradvist i tidens løb.

⁽¹⁾ EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1.

⁽²⁾ Sag T-241/00, Azienda agricola Le Canne mod Kommissionen, Sml. 2002 II, s. 1251.